

HET KLEINSTE THEATER

Het toiletbezoek van leerlingen is tijdens de koffie altijd weer een veelbesproken onderwerp. Eens inzoomend op dit dagelijkse fenomeen besef ik dat een blik in de wc je soms meer inzicht geeft in een leerling dan welke toets of welk observatie-instrument dan ook. De beweeglijke leerling die het loopje nodig heeft, de leerling die de som veel te moeilijk vindt en vlucht. De leerling die het veel te makkelijk vindt en de motivatie echt niet kan opbrengen. De leerling die de hoeveelheid prikkels niet meer kan verwerken en dan nog de leerlingen die gewoon 'moeten', je zou hen bijna vergeten.

Naast de vlucht uit het lokaal valt er ook altijd wel wat te beleven in de toiletten. Er zijn water, zeep, wc-papier en handdoekjes voor met name onze creatieve leerlingen. Wat kun je veel doen met zeep: de mooiste bellen maken of gewoon dat fijne gevoel van handen vol glibberigheid. Ook zijn er altijd wel anderen, want volgens mij is er op alle scholen een tekort aan toiletten. Maar bovenal ... er is veel te beleven op de wc: gespetter met water, een deur op slot doen en eronderdoor kruipen, met zijn tweeën in één wc voor een goed gesprek. Je bent op de wc nooit alleen, tenzij je dat wilt en dan kun je je heerlijk opsluiten en lekker zitten. Je kunt in de wc speelafspraken maken, nog een ruzietje uitvechten of stilletjes genieten van dit alles.

Al met al gaan de gesprekken op scholen vaak over toiletten en over behoeftes, maar vooral over onderwijsbehoeftes. Neem eens een kijkje in de wc en vraag jezelf af waarom die ene leerling er is. O ja, het kan natuurlijk zo zijn dat ze gewoon moeten of even een kijkje willen nemen in het kleinste theater van de school, waar altijd een voorstelling gaande is. ■

ANNEMIEK VAN UFFELEN

Intern begeleider en leraar
CBS 't Honk, Kapelle